

Čakopis

školní časopis ZŠ Dr. E. Beneše v Čakovicích

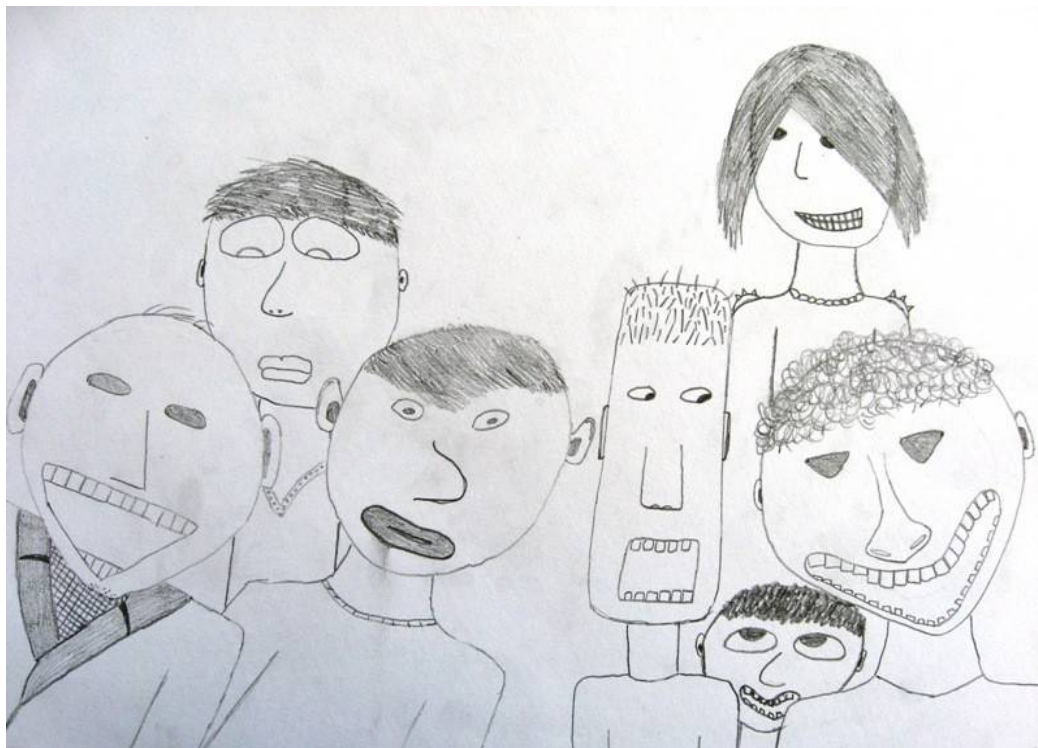
Editorial

Vítejte u dalšího čísla školního časopisu. Je ohlédnutím za vším, co se událo v listopadu a prosinci na naší škole. A že toho nebylo málo. Zúčastnili jsme se projektových dní, shlédli jsme divadla, navštívili jsme kina, odměnil nás Mikuláš, vyráběli jsme na vánoční trhy a prodávali svá dílka. Zúčastnili jsme se také soutěží.

A samozřejmě nemohou chybět ani vaše stránky o všem, co vás zajímá. Jsme moc rádi, že můžeme uveřejnit vaše literární práce, které byly vybrány do školní soutěže, a doplnit je vašimi výtvarnými pracemi. Ostatně na titulní stránce najdete jednu z nich od Marty Durasové.

Vaše redakce

*Přejeme vám úspěšný rok 2013!
Ať je plný pohody a dobré
nálady.*

Nakreslil Radek Štumper

Učíme se anglicky

Angličtinu se neučíme jen ve školních lavicích. Své znalosti jsme si mohli ověřit při sledování představení Lenka and the Tea Witch.

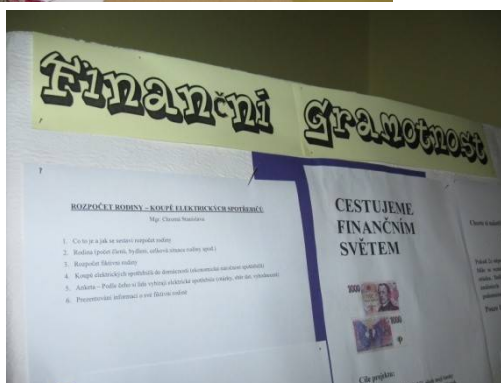
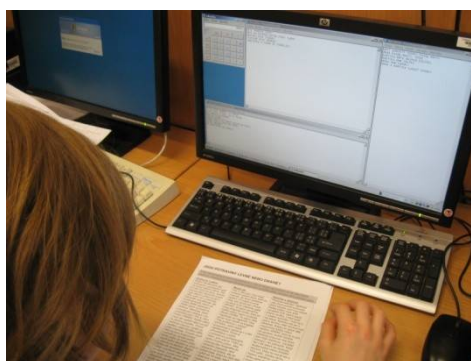
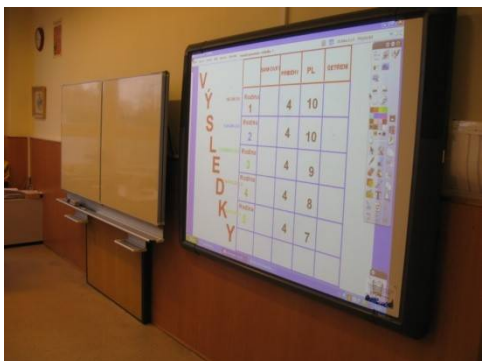
Starší žáci se zase dozvěděli něco ze života nejen původních obyvatel Austrálie.

Projektové dny

Byly na téma financí. Konaly se 28. - 30. listopadu. Učitelé museli na toto téma vymyslet třídní program. Výběr byl pak velmi zajímavý a pestrý, protože každý učitel to pobral ve svém „stylu“. □

Jak to vypadalo? To můžete vidět tu, jelikož máme fotoreport v místech všelijakého dění.

Mikuláš

Ve středu 5. prosince navštívil naši školu Mikuláš, andělé a mnoho čertů. Vše začínalo přípravami ve třídách, dívky byly spolu ve třídě a kluci spolu (škoda, že to nebylo dohromady). Poté, co jsme byli všichni připraveni, vyrazili jsme ve „velkém stylu“, dupali jsme, trochu řvali, mlátili řetězy... Dopadlo to skvěle, byla zábava, děti se bály (někteří si z nás dělali legraci). Tu máte fotoreport z akce. :)

Prosinec

Lucifer čert Bert,
děje se tu nějaký žert!
Ježíšek, Ježíšek,
přinesl nám dáreček.
Koleda, koleda,
zima už jde do dvora.

Lukášek Immer z 1.B, I. oddělení ŠD

♪ VÁNOČNÍ TRHY ♪

Vánoční jarmark je na naší škole již tradicí. Každým rokem vyrábíme dárečky, věnce a přání, které prodáváme. Koupit u nás můžete všechno možné, načerpáte vánoční atmosféru, inspirujete se na Vánoce a po dlouhých nákupech můžete navštívit náš stánek s vánočními dobrotami.

Vánoční noc

Všude kolem dokola zní koledy,
všichni zpívejte s námi u babičky a dědy.
Venku na nás svítí sluníčko,
usmívej se vánoční rolničko.
Na procházce barevné domečky,
svítí jako vánoční stromečky.
Doma nazdobíme stromeček
a nebude jenom plný vánoček.
S maminkou při pečení cukroví,
je cítit vůně až v podkroví.
Zaspíváme si pro radost písničku,
naši oblíbenou "Ježíšku, panáčku."
Po večeri najdeme pod stromečkem dárky,
měli jsme kapra se salátem, žádné párky.

V telce na štědrý den je pohádek moc,
veselý den a krásnou vánoční noc.

III. oddělení školní družiny

Předvánoční den plný překvapení

Bylo 23. prosince, den před Vánoci, a já seděla smutná v pokoji, protože jsem moc dobře věděla, co mě čeká. Návštěva tety z Krkonoš. Ta představa, že budu o Vánocích zase sedět v zapadlé chatě, kde je hrozná zima, byla hrozná. Bez signálu, bez wifi a ještě k tomu s rodinou. Ale nic s tím neudělám. Jet se tam prostě musí.

Když bylo ráno, naskládali jsme se do auta a jeli vstříc svému osudu do domu hrůzy. Cesta byla docela dlouhá, ale díky hudbě, která se linula ze sluchátek do mých uší, mi to utíkalo rychle. To, co nás čekalo na konci cesty, bylo překvapující. Tetina chata se změnila k nepoznání.

Vystoupili jsme z auta a kochali se tou krásou. Chata byla celá jako nová. Žádné díry a ani popraskaná okna. Byla jako ze škatulky. Najednou se rozlétly dveře a z nich vystoupila naše teta s blaženým úsměvem na tváři. „Tak už jste tady“, pronesla a pořád se usmívala. My jsme jen přikývli a s tím nevěřicným výrazem se doplazili dovnitř. A tam čekalo ještě větší překvapení.

Když jsme vešli do předsíně, přivítala nás omamná vůně jablka a skořice. Všude byla barevná vánoční světýlka a překrásná vánoční výzdoba. Dokonce měla i živý krásně dozlata ozdobený stromeček. Z kuchyně se linulo mnoho dalších vůní. Cítila jsem řízky, salát a spoustu dalších jídel. Chata se celá od základu změnila. Byla větší a prostornější. Taky tam přibyl i krb, z kterého sálaly teplé plameny. Ta vánoční atmosféra byla příjemná. Sotva jsme se v novém prostředí rozkoukali, už nás teta hnala ke stolu na oběd. Dali jsme se do jídla a příjemně si popovídali, jako nikdy předtím. Dozvěděli jsme se mnoho nových věcí a také to, proč se chata takto změnila. Večer po večeři jsme si rozdali dárky, a pak jsme s klidem a hlavně v teple usnuli.

Míša Kochlíková IX.A

MOJE VÁNOCE

Letošní Vánoce sice nebyly bílé, ale přesto jsme si je pěkně užili. Před Štědrým dnem jsem se sestrou zdobil vánoční stromček. Na Štědrý den dopoledne jsme byli na hřbitově a odpoledne už probíhaly přípravy na večer. Máma vařila rybí polévku a smažila kapra, pro mě ale řízek, protože mi kapr nechutná. Kolem sedmnácté hodiny jsme se všichni sešli u štěrovečerní večeře. Byla s námi i naše babička. Po večeři jsme šli s babičkou vyhlížet Ježíška. Já už vím, že Ježíšek není, ale nesmím to říkat před sestrou. Asi jsme byli všichni hodní, protože pod stromčkem byla spousta dárků. Největší radost mám ze hry Tučňáci na ledu, z nové hry na PSP a z lega, které jsem si sestavil hned ten večer. Radost jsem měl i z ostatních věcí, které jsem dostal. Na 1. svátek vánoční k nám přijela na návštěvu babička a teta s rodinou. Na 2. svátek vánoční jsem byl s mámou v čakovickém kostele na Rybově České mši vánoční. O vánočních prázdninách jsme byli s rodiči a aquaparku, kde jsme strávili celý den a moc se nám tam líbilo. Dvakrát jsme se vydali do centra Prahy. Byli jsme se podívat na vánočních trzích na Staroměstském náměstí a na Silvestra jsme se prošli přes Strahov a Petřín. S babičkou jsem byl na novoročním ohňostroji v Praze. Vánoce se mi moc líbily, ale rychle utekly. Už se těším na další.

Text Adam Zahradník ze 4. třídy, obrázek Radek Štumpera

V pondělí na Štědrý den jsem se těšil na večeři a na dárky. Odpoledne jsme dělali na zahradě svařák pro naše blízké. Večer jsme se navečeřeli, pak jsme šli ke stromčku a tam jsme si zazpívali koledy. Pod stromčkem bylo hodně dárků. Největší radost sme měl z vrtulníčku na ovládání a ze spacího pytle. O tři dny později jsme jeli k babičkám do Humpolce a tam na nás čekaly další dárky. Byli tam i naši brantranci a sestřenice. Hezky jsme si to všichni užili. Dostal jsem také podložku pod notebook a s bráčkou jsme dostali zesilovač na MP3. Všichni dohromady jsme od Ježíšk dostali stan.

V létě se chystáme na vodu a s tátou na vandr.

Matouš Dočekal, 3. třída, Eliška Duchková

Letos, jako posledních devět let, jsme jeli na Vánoce k babičce a dědovi do Šenova na Moravu. Letos nás bylo u štědrovečerního stolu devět a pes Bet. Na Štědrý den se první modlíme a vzpomínáme na zemřelé, potom si připijíme. Od stolu nikdo neodchází, jen jeden z nás obsluhuje. Pod talířem máme šupiny a peníze. Večeříme řízky a kapra se salátem. Potom krájíme jablka a hledáme v něm hvězdičku. Louskáme, každý čtyři oříšky, jak budeme zdraví, čtyři podle ročních období. Na konec jíme oplatky s medem a oříšky a necháváme je kolovat kolem stolu, abychom se uměli dělit. Na konec se pomodlíme a jdeme se podívat, co nám Ježíšek nadělil.

Dominik Štemberk, 4. třída

Vánoce u Zobáků

Zobáčí Vánoce probíhaly od pěti hodin. Sešli jsme se všichni i další, kteří na pravidelné zobáčí schůzky nemohou chodit, nebo kteří teprve budou pravidelnými členy. Bylo nás hodně a bylo veselo.

Zahráli jsme si spousta her, například Tvarník, obávané a dlouho očekávané upíry, vyluštili jsme si v týmech šifry. Ráno nechyběl tradiční ranní toast a

vytvořili jsme si tajnou listinu. To jsme si na papír, který byl na našich zádech napsali samé pozitivní věty. Rozbalit jsme ji mohli nejdříve na Vánoce. Mezitím jsme hodovali, radovali se, rozdávali dárky, tančili, slavili, zpívali a sdíleli svoje zážitky. A Zobáci dostali od Ježury svůj míč na hry do tělocvičny, buzolu na orientaci na výlety a každý zobák si mohl vybrat kompas.

Básníme

Podzim

Když se stromy vybarví
a dny se náhle zkrátí,
v mysli déšť a mlhy se
vybaví
a mnohý se tím trápí.

To podzim si bránu otevřel
a s chutí začal vládnout,
vzduch větry, deštěm osířel,
když hůlkou kouzelnou jal
se mávnout.

Ale i slunce se rádo ukáže
a mnohé dny jsou krásné,
mlhy z polí hravě vykáže
a já mám chuť psát básně.

Aneta Ledvinková, VII.A

Škola

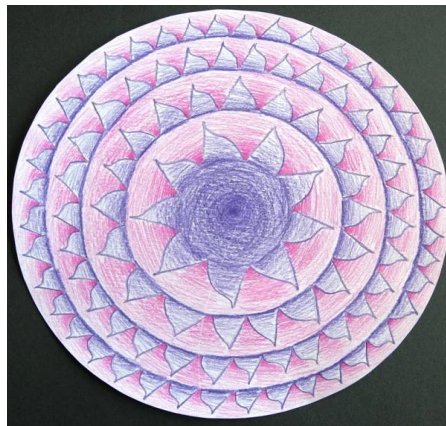
Není to jen tak,
když do školy chodíš jen tak.
Musíš umět číst a psát,
dávat pozor, počítat.
Sčítání a odčítání,
to je lehké počínání.
Násobilka, dělilka,
to je moje čtverylka.
A pak je tu čeština,
to je samé čtení, psaní,
o věcech, o kterých nemáš ani
zdání.
Čeština je naše řeč,
i když mám z ní někdy křeč.
To je samý test a diktát,
nemusím to říkat třikrát.
Nauč se to jako čtečka,
tot' je vše a už jen tečka. :)

Nikola Skřivánková

Škola

Jaro, léto, podzim, zima,
se školou je vždycky prima.
Tralala, tralala,
naší báseň říkala
holka, kluk, dětičky,
dospělí i babičky.

Barunka Berdychová, 1.B I.
oddělení ŠD

Ježeček

Byl jednou jeden ježeček,
měl jablko plný domeček.
A když z polí začlo vát,
zalezl do něj a šel spát.

Vojta Čech, 2.C

**Letěl tudy velký dráček,
málem přejel černý mráček.
Pozor mráčku nepřekáže,
ustup přece maličko,
čeká na mě sluníčko.**

Dája Césarová, 2.B

*Moje máma, to je éro,
ale koupila mi pěkné pero.
Teď s ním píšu úkoly,
které nosím ze školy.*

Lenka Štolová, 2.A

Terezčiny Vánoce

Poblíž malého lesíka, daleko od města žila v malém domečku jedna úplně obyčejná rodinka. Žil tam tatínek, maminka a jejich sedmiletá holčička jménem Terezka.

Tato rodinka se jako vždy nemohla dočkat Vánoc. Terezka Vánoce milovala, každý rok měla pod stromečkem plno dárků. Letos na Vánoce si ze všeho nejvíce přála mluvící panenku.

Maminka a tatínek věděli, že Terezka si ze všeho nejvíc přeje mluvící panenku, ale nemohli ji nikde sehnat. Buď ji v obchodě vůbec neměli, nebo ji měli vyprodanou. Koupili Terezce plno jiných a lepších dárků, ale mluvící pannu nesehnali. Když už chtěli jet domů, tak maminka uviděla ve výloze mluvící opičku. Tak jí koupila, doufala že se Terezce bude líbit víc než mluvící panenka.

Na Štědrý den se Terezka od rána nemohla dočkat večera, kdy se budou rozdávat dárky. Těšila se hlavně na tu mluvící pannu. Ježíšek přece musí vědět, že ta panenka je pro ni ten nejdůležitější dárek.

Po večeri šla s maminkou do svého pokojíčku a tatínek vyhlížel, jestli už přišel Ježíšek a přinesl dárky. Pak Terezka uslyšela zvoneček a už utíkala ke stromečku, kde našla plno dárečků. Hned je začala rozbalovat, hledala mluvící panenku, ale ta mezi dárky nebyla.

Když už všechny dárky rozbalila, zeptala se : „A kde je mluvící panenka?“ Ptala se zklamaně a pomalu začala plakat. Maminka jí začala utěšovat a tatínek řekl : „Ale, Terezko, tady máš ještě jeden dárek.“ Terezka ho začala rozbalovat. Byl to dáreček, ve kterém byla zabalená mluvící opička. Když Terezka balíček rozbalila, začala radostí výskat a skákat. Tatínek s maminkou si říkali, že udělali dobře, že koupili aspoň tu mluvící opičku. Pak se však podívali do Terezčiny rukou a uviděli, že v nich drží tu nejkrásnější mluvící panenku, co kdy viděli.

Tatínek s maminkou nikdy nezjistili, kde se v balíčku vzala mluvící panenka. Možná Ježíšek vyslyšel přání malé Terezky a nechtěl, aby byla na Štědrý den smutná. Mluvící panenku si přece přála ze všeho nejvíc.

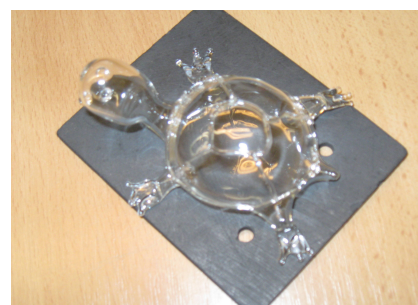
Veronika Blaníková, VII.A

nakreslila Vivi Lin

Sklářská výroba

Víte, jak vzniká sklo? A jak se sklo tvaruje, aby z něj mohla být třeba váza? A věděli jste, že sklo naplněné vodou dokáže vyloudit krásné melodie? My jsme měli možnost vše si vyzkoušet, když k nám do školy zavítal pan sklář, který nám vše vysvětlil a ukázal.

Pokud byste měli zájem pozvat skláře i do vašich hodin, podívejte se na www.sklozam.cz.

Anketa

Každý týden pro vás v redakci připravujeme „noviny.“ Ano, to je ten list papíru, který se rozdává při vstupu do školy. Nejčastěji v nich najdete různé ankety, rozhovory a další příspěvky o všem, co nás zrovna zajímá. Nedávno jsme zabrousili do módní rubriky a ptali jsme se vás, jaké jsou vaše boty snů. Nu a tady můžete načerpat inspiraci...

Otázka:

Jaké jsou podle Tebe boty snů? Prostě ty nejlepší ze všech, co by sis nejvíce přál/a ? :D

Odpovědi:

Adéla Teřlová: Jakékoliv boty od značky Supra. Zbožňuji je, jsou stylové a moc se mi líbí jak na klukovi, tak i na holce.

Martin Friedmann: Jednoznačně Nike 6.0 krátké. Jsou nejlepší na ježdění s koloběžkou.

Adéla Čadová: Červené Adidasky s bílými křídly. :-)

Petra Součková: Pro mě to jsou boty Supra Skytop, fialovo-bílé ☺

Veronika Komínová: Kotníkové adidasky, růžovo-bílo-černé.

Lukáš Sluněčko: Tak třeba Nike 6.0 Mavrk Low. (Supry už jsem říct nemohl :D)

Michaela Kochlíková: Tenisky. Nechci mít zdeformovanou nohu. Značku neřeším kámo. :DDD

Patrik Löbl: Supra Skytop, modro- zelené. Jsou cool, tak proto bych je chtěl.

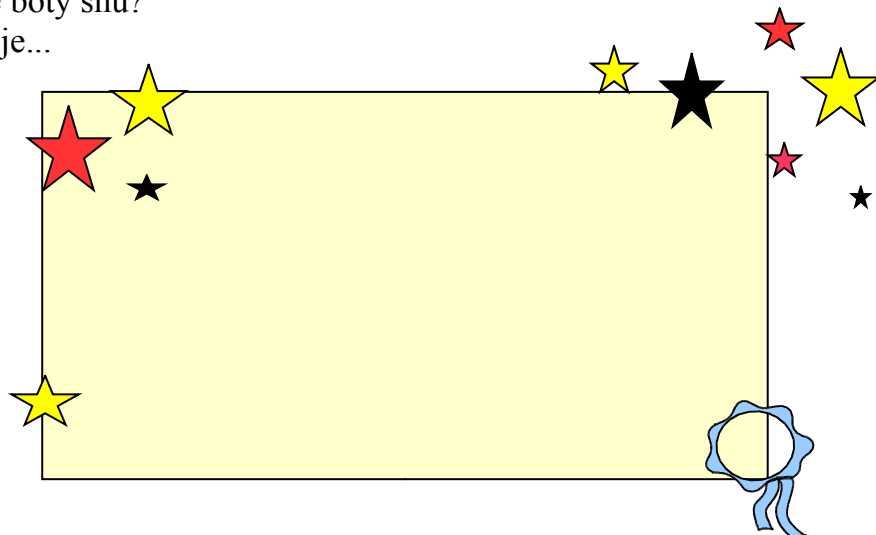
Karolína Horáčková: Nike 6.0 kotníkové, nebo Conversky skoro jakékoliv. :=)

Pepa Anděl: Reeboky černo-červený. Chtěl jsem jiné, ale nešlo to. =-D

Věrka Gramanová: Kozačky na podpatku! ♥ Značky Diesel. Zeleno- bílé. =)

A jaké jsou vaše boty snů?

Nakreslete nám je...

2012

Je brzké ráno. Snad tak brzké, že ani slunce ještě nedokázalo vyjít na oblohu. Zdá se, že v tuto dobu ještě všichni spí až na jednoho jedince, Patrika. Sedí na zápraží před domem a zdá se, že mu nijak nevadí prosincový mráz a poprašek sněhu, který je všude kolem něj. Sedí sám a zamyšleně hledí do dále, do tmavých nebes. Sám neví, proč ho něco nenechalo dospat jako obvykle. Už od noci, kdy neklidně spal, měl divný pocit a tušení. Náhle ho něco vytrhlo ze zamyšlení. Myšlenka. Bleskla mu hlavou jako kulový blesk, až tak, že Patrik začal vnímat krutý mráz. Náhle všeho nechal - hledění do dále, do mračen. Náhle už se přestal cítit tak hezky a uvolněně. Uvědomil si, co je za den. Že je 21.12. 2012.

Patrik byl odjakživa pověřivý. A jedné z několika věcí, na které věřil, byl konec světa. Nevěřil v něj tak, že najednou se něco stane a umlkne veškerý život ve vesmíru. Jen tušil, že se něco stane. A jeho nedávné chování tomu odpovídalo. Ten neklid a rozhozenost, kterou si ani on neuvědomoval.

Odjakživa se zajímal o prastaré věci. O staré a na svou dobu velmi chytré Maye, kteří právě toto předpověděli. Ani matika ho neděsila. Často si jen tak pročítal matematické předpoklady Mayů. A čím více a déle si je pročítal, tím se mu to více zalíbilo, že toho přečetl tolik, že mu nikdo jejich předpoklady nedokáže vyvrátit. Náhle Slunce na obzoru a celé velkoměsto jakoby ožilo. Opět přestal vnímat štiplavý a zmrzlý sníh a vzduch.

Celý mlčenlivý, zabrán do svých myšlenek a úsudků, přečkal polovinu dne až do studeného odpoledne. Náhle jako by se posunul čas. Vše se mu zdálo jiné. Nevěděl, čím to je, jestli tím, jak se nesoustředí, nebo tím, že je právě teď to obávané datum. Za celá ta léta jeho práce a pozorování života Mayů si byl téměř jist, že něco nastane. Možná právě teď, možná o něco později...

Náhle ho z myšlenek cosi vytrhlo. Nedokázal si vysvětlit, co jen to bylo. A opět. A další. Jakoby nějaký otřes, následovaný zábleskem, nebo co. Bylo jich během zlomku minuty několik. Nepočítal to, jen udiveně zíral do dále, odkud to je. Obávaný strach rychle zmizel. Nahradilo ho něco divnějšího. Po pár otřesech a záblescích se nic nedělo. A ani nemohlo. Žádná elektrika, proud, nic. Nic nesvítí, nehučí, doslova hrobové ticho. A znenadání se zatmělo. Nebylo vidět ani na metr, i přes to, že od rána nasněžilo v tuto dobu rekordně moc sněhu. Ten jen slabě zářil do malinké dálky. Patrika se zatím pomalu zmocňovala panika. Nikde nikdo. Jen tma a on. Připadá si tak sám. Zkouší baterky. Nic. Běhá po domě, snaží se najít něco, co by mu pomohlo něco vidět. Nepopsatelně se mu uleví, když po tmě nahmatá svícen se zápalkami. Ovšem ne nadlouho. Zápalky sice uměl normálně zapálit, ale po tmě to ještě nikdy nezkoušel. A jeho rozklepané ruce mu v tom obzvlášť nepomáhaly. V tu ránu další otřes. Svícen zůstal stát, kde byl, ale zápalky nikde. Musely mu samým leknutím vypadnout. Co teď? Ze zmatku zašátrá v přihrádce znova. Nic. Zkouší druhou. Naštěstí opětovaný strach rychle střídá nečekaná úleva. Zapalovač! Konečně může rozsvítit. Horlivě zapaluje jednu svíčku po druhé. Konečně! Najednou jako by se celý pokoj rozzářil. Se světlem vychází ven.

Ale to, co slyší a vidí, by raději neviděl. Radši by dál stál bezradný potmě v bytě. I když o téhle chvíli už nespočetně dlouho uvažoval a nejméně stokrát si ji představoval, jak by to asi vypadalo, teď ale ví, že ji nechce. Když pocítil střídající se sníh s nevydržitelným horkem, bylo mu více než jasné, co se děje. Obávaný den je tu. Jiný, než si mohl kdokoli představovat. Bortící se budovy, byty. Mrtvá těla lidí, které ještě ráno míjel, byla k nepoznání. Vše se chvělo. Byl cítit jen zápach kouře. Slyšel jen praskání oken, padání honosných budov a křik lidí. To vše se hrozivě a rychle blížilo přímo k němu. Za zlomek sekundy jeho kůže začínala pociťovat horký oheň, zkažený vzduch a to, co nikdo ještě nikdy nezažil. Najednou slyší šepot. Ale ne takový, jako slýchal obyčejně. Takový, který se vůbec nepodobal řeči. Ani lidské. Určitě věděl, že toto nebyl žádný z milionu možných pozemských jazyků. Zahlédl několik postav. V černém. Byly asi polovičního vzrůstu jako dospělý člověk, ale dítě to určitě nebylo. Postavy se blížily k němu. A přitom šeptají. V Patrikovi je už jen malinkatá dušička. A tu zahlédne oči temných postav. Veliké, ale přitom divným způsobem malé. V očích vidí lávu, krev a temnotu. Náhle nárek a zvuk ničení přehluší rachot. A temné postavy jen tak zmizí. Mizí ve chvíli, kdy už byly téměř u Patrika. Dochází mu, že

ani omylem nebyly z této planety. Ale netuší, jestli si má oddychnout, že zmizely, než k němu stihly dojít, nebo jestli se má spíše ještě více bát, že se postavy zachránily a on tu zůstal vedle mrtvých těl a zničených budov velkoměsta. Otázky v jeho mysli jsou zbytečné. Dochází mu, že se Mayové nemýlili ve svém kalendáři. Nastává konec. Konec všeho.

Anna Syslová, IX.A

Jedovatá zvířata

Na co si dát pozor?

Toto je důležitá informace pro všechny cestovatele, turisty a milovníky přírody: Pokud narazíte na tato zvířata, raději se jim obloukem vyhněte:

Kobra červená pochází s Afriky. Je dlouhá 70-120 cm. Had rozprašuje z tenkých dírek v zubech jed, kterým vytváří kolem sebe oblak do okruhu 2 m.

Pralesničky nebo šípové **žáby** pochází ze střední a jižní Ameriky. Tyto jedovaté krásky vylučují smrtící jedy kůží.

Největší žába světa žije v travnatých oblastech střední a jižní Ameriky. Je to ropucha. Když jí dravec polyká, vylučuje kůží jedovaté látky.

připravila Barbora Nováková z 5.B, graficky upravil DiDi

DUBSTEP

Je subžánr EDM (Electronic Dance Music), který vznikl v jižním Londýně. Nejčastěji bývá instrumentální. Populární je hlavně u mladší generace (15-30 let) První dubstepové desky byly vydány v roce 1998, jako temnější a experimentálnější instrumentální verze a remixy tracků ze stylu 2-step, garage s funkovými a drum and bassovými základy. V roce 2001 začal londýnský klub Forvard propagovat dubstep a podobné styly. Termín dubstep se začal používat okolo roku 2002. V současnosti se nejvíce na dubstepové scéně projevuje skupina **UKF**. Je to nejpopulárnější prostor pro zveřejnění tracků a má kolem 2 200 000 odběratelů na YouTube. V ČR je dubstepová scéna teprve v začátcích. Několik autorů se shromáždilo na stránce subbass.cz, kteří tvoří jádro české scény.

Dubstep se dělí na:

- **Brostep** - temnější druh, podobnost s Heavy Metalem.
- **Post-dubstep** - využívá mixování dalších stylů.
- **Hausher** - Na harsheru je patrný vliv stylu Electro House.
- **Chilled dubstep (Chillstep)** - Nejměkčí druh dubstepu. Často vokály a nepřilíš výrazné basy a dropy.

Důležité interprety: Burian „Old School“, Doctor P, Knife Party, Modestep, Nero, Rusko, Skrillex, Xilent, Eptic, The Bug, Zenji...

Tu máte pár odkazů na dubstepovou hudbu:

<http://www.youtube.com/watch?v=vTs7KXqZRmA>

<http://www.youtube.com/watch?v=e-IWRmpefzE>

<http://www.youtube.com/watch?v=2cXDgFwE13g>

<http://www.youtube.com/watch?v=b-sSqMsckgM>

<http://www.youtube.com/watch?v=VVEv-PIInsMw>

